

ΕΤΟΣ 53ον

6 Φεβρουαρίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (2697)

ΤΑ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΘΛΙΨΕΩΝ

«...έν θλίψεσιν»

Ὁ Χριστιανός σ' ὄλη του τή ζωή φροντίζει νά μή δίνει καμιά ἀφορμή σκανδάλλου. Ὅλα τά γεγονότα τῆς ζωῆς του, εἴτε εἶναι ἐξωτερικές πιέσεις καί θλίψεις εἴτε ἐσωτερικές πνευματικές καταστάσεις, τά ἀντιμετωπίζει σωστά καί ἀποδεικνύει πώς εἶναι ἄξιος τῆς διακονίας καί τῶν χαρισμάτων πού τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός. Ὁ πιστός φροντίζει νά εἶναι καθαρός ἀπό κάθε μέμψη καί κατηγορία, ἀλλήλα καί νά ἀποδεικνύει θετικά καί μέ καλὰ ἔργα τή ζωή του. Ὁ Οἰκουμένιος παρατηρεῖ πώς ὁ Παῦλος δέν εἶπε «φαινόμενοι», ἀλλήλα «συνιστῶντες, ὃ ἐστιν ἀποδεικνύντες», δηλ. ὄχι ἀπλῶς νά φαινόμεσθε, ἀλλήλα καί νά εἴμασθε. Ἀνάμεσα σ' ἄλληλα πού μᾶς προτρέπει νά ἀντιμετωπίσουμε σωστά, εἶναι καί οἱ θλίψεις. Ἔσ δοῦμε πώς οἱ παντοειδεῖς θλίψεις πού εἶναι ἀρνητικά γεγονότα, μποροῦν νά ἐπιδράσουν θετικά σ' ἐμᾶς.

Τά εἶδη τῶν θλίψεων

α. Πρῶτα πρῶτα ὑπάρχουν οἱ σωματικές θλίψεις. Ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἔπεσε στήν ἁμαρτία, ἡ φύση του ἄρχισε νά διαφθείρεται. Τότε παρουσιάσθηκαν οἱ ἀσθένειες καί τά σωματικά ἐλλειψήματα στή φύση μας. Ὁ μέγας Ἀντώνιος ἔλεγε πώς «τάς σωματικές ἀληγηδόνας», δηλ. τούς σωματικούς πόνους καί πληγές, πρέπει νά γνωρίζουμε, ἐπειδή τό σῶμα μας εἶναι φθαρτό καί ὑλικό, ὅτι εἶναι συσφρασμένες μέ αὐτό. Ἔχουμε μιά φυσική φθορά τοῦ σώματος. Λένε πώς γιά τά μάτια ἡ φθορά ἀρχίζει νά παρουσιάζεται μόλις γεννηθεῖ τὸ βρέφος. Σ' αὐτές τίς περιπτώσεις δέν κατηγοροῦμε τό Θεό, ἐπειδή ἐπέτρεψε τίς ἀσθένειες τοῦ σώματος, ἀλλήλα μέ καρτερία καί ὑπομονή ἀντέχουμε τίς φυσικές ἀπό τό χρόνο ἢ ἄλλες μή ἁμαρτωλές αἰτίες καί θλιβερές καταστάσεις. Πολλές φυσικές ἀσθένειες δέν ἔχουν σχέσεις μέ προσωπικές ἁμαρτίες. Παράδειγμα ὁ Ἰώβ.

β. Ὑπάρχουν ἀρρώστειες καί θλίψεις κι ἄσχημες καταστάσεις πού προέρχονται

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. 5΄ 1-10)

Ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς –λέγει γάρ· «Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι»· ἰδοὺ νῦν «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἰδοὺ νῦν «ἡμέρα σωτηρίας»– μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῆ ἡ διακονία, ἀλλ’ ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, **ἐν θλίψεσιν**, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνόητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάμην καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

ἀπό τίς ἁμαρτίες μας. Ἐὰν ἀφαιρέσουμε τὴν ἁμαρτία ἀπὸ τὴ ζωὴ μας, πολλὰς ἀρρώστειες θὰ ἐξαφανισθοῦν. Ὁ μέγας Βασίλειος θὰ τὸ πεί ἐπιγραμματικά αὐτό: «πολλοὶ γὰρ ἀπὸ τῆς ἄγαν ἀπροσεξίας μεγάλα καὶ ἀνίατα νοσοῦντες, οὐδέ αὐτὸ τοῦτο ἴσασιν ὅτι νοσοῦσιν», δηλ. πολλοὶ ἀπὸ τὴν ἀπρόσεκτη ζωὴ τους ἔχουν μεγάλες ἀσθένειες καὶ φθάσανε σὲ τέτοιο σημεῖο νὰ μὴν καταλαβαίνουν πὼς εἶναι ἄρρωστοι. Ἀπὸ τὴ γαστριμαργία, τὸν ἀλκοολισμό, τὰ ναρκωτικά, τὴν πορνεία κ.ἄ., ἐπέρχονται στὸν ἄνθρωπο κακὰ εἶτε στὸν παρόντα χρόνο τῆς ζωῆς του εἶτε μακροχρόνια. Ἀπὸ τὰ προηγούμενα κακὰ ἔρχονται τὰ θλιπρὰ στὴ ζωὴ μας.

γ. Θλίψεις μπορεῖ νὰ προκαλέσει κι ὁ διάβολος στὴ ζωὴ μας. «Ἰδοὺ γυνὴ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας δέκα καὶ ὀκτώ» (Λουκ. ιγ΄ 11), μᾶς λέγει ὁ Κύριος γιὰ τὴ συγκύπτουσα. Σ’ αὐτὴ τὴν κατάστασιν τὴν εἶχε φέρει ὁ διάβολος «ἣν ἔδνησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτώ ἔτη» (ᾠδ. π. στίχ. 16). Ὁ διάβολος κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ μπορεῖ νὰ προκαλέσει θλίψεις κι ἀσθένειες στὸν ἄνθρωπο, «διὰ τὴν ἐκάστου δοκιμὴν καὶ τελείωσιν», δηλ. γιὰ νὰ τελειοποιηθῶμε κατὰ τὸν ἱερό Χρυσόστομο. Ἐδῶ θὰ μπορούσαμε νὰ προσθέσουμε πὼς θλίψεις μπορεῖ νὰ προκαλέσει ὁ Θεός, ὅταν δεῖ τὸν ἄνθρωπο νὰ ὑπερηφανεύεται καὶ νὰ εἶναι ἀλαζόνας. Προκειμένου νὰ γλιτώσει τὸν ἀλαζόνα ἀπὸ αἰώνια κακὰ, ἐπιτρέπει τὴν εἰσδοχὴ στὴ ζωὴ του προσκαίρων κακῶν, ὅπως π.χ. κάποια ἀποτυχία στὰ ἔργα του, τὴ μὴ ἀναγνώρισή του ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἢ καὶ κάποια ἀσθένεια.

Πὼς ἀντιμετωπίζονται οἱ θλίψεις;

Ὁ Γέροντας Παῖσιος γράφοντας στὶς μοναχὲς πού τίς εἶχε ὑπὸ τὴν ἐπίβλησίν του, γιὰ τοὺς πειρασμοὺς καὶ τίς θλίψεις σημειώνει ὅτι αὐτὰ πού τοὺς λήγει στὰ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σάν συνεργάται του σᾱς παρακαλοῦμεν νά μή δεχθῆτε μάταια τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, διότι λέγει, Εἰς καιρόν εὐνοίας σέ ἄκουσα καί εἰς ἡμέραν σωτηρίας σέ ἐβοήθησα. Ὁ καιρός εὐνοίας εἶναι τώρα, ἡ ἡμέρα σωτηρίας εἶναι τώρα. Δέν δίνομεν σέ κανένα καμμίαν ἀφορμήν προσκόμματος διά νά μή δυσφημισθῇ ἡ ὑπηρεσία μας, ἀλλά σάν ὑπῆρται τοῦ Θεοῦ συσταίνομε τούς ἑαυτούς μας σέ ὅλα διά τῆς μεγάλης ὑπομονῆς μας **σέ θλίψεις**, σέ ταλαιπωρίες, σέ στερήσεις, σέ μαστιγώσεις, σέ φυλακίσεις, σέ ταραχές, σέ κόπους, σέ ἀγρυπνίες καί πείναν· μέ ἀγνόπια, σύνεσιν, μακροθυμίαν καί καλωσύνην, μέ Πνεῦμα Ἅγιον, μέ ἀγάπην χωρίς ὑπόκρισιν, μέ τό κήρυγμα τῆς ἀληθείας καί μέ δύναμιν Θεοῦ, μέ τά ὄπλα τῆς δικαιοσύνης, τά ἐπιθετικά καί ἀμυντικά, σέ τιμῆν καί ἀτίμωσιν, σέ δυσφημήσεις καί ἐπαίνους, σάν λαοπλάνοι καί ὅμως ἀληθινοί, σάν ἄγνωστοι καί ὅμως πολύ γνωστοί, σάν νά πεθαίναμε καί ὅμως ζοῦμε, σάν τιμωρούμενοι καί ὅμως μή θανατούμενοι, σάν λυπημένοι καί ὅμως πάντοτε χαρούμενοι, σάν πτωχοί καί ὅμως κάνοντες πολλούς πλουσίους, σάν νά μή ἔχωμεν τίποτε καί ὅμως κατέχομεν τά πάντα.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

γραφόμενά του δέν εἶναι τίποτε σπουδαῖα, «παρά μιά κούφτα πείρα, κολοκυθόσποροι πού τούς εἶχε καθουρντισμένους στά πυρά τῶν πειρασμῶν». Ἡ πείρα τῶν ἁγίων πολλῆς φορές ἦταν βγαλμένη ἀπό τίς θλίψεις τῆς ζωῆς τους. Ὁ ἴδιος ὁ Γέροντας, ὅταν εἶχε ἐπίπνες ἀρρώστιες πού τοῦ προκαλοῦσαν σωματικούς πόνους καί θλίψεις, συνήθιζε νά λέγει: «τώρα ἀρχίζουν τά γλῆντια μας». Πνευματικά γλῆντια καί ἀναψυχή θεωροῦσαν οἱ ἅγιοι τίς θλίψεις στή ζωή τους. Πίστευαν, καί ὀφείλομε κι ἐμεῖς νά τό πιστεύουμε, πώς οἱ παντοειδεῖς θλίψεις εἶναι ὁ κληῖρος τῶν πιστῶν. Κανείς δέν ἀνέβηκε στόν οὐρανό μέ ἄνεση. Ἐπίσης κανείς δέν προόδευσε πνευματικά μέσα στή χλιδῆ καί στήν καλοπέραση. Ὅλοι οἱ βίοι τῶν ἁγίων συνηγοροῦν σ' αὐτή τήν ἀλήθεια. Ἡ ἀνάγνωση τῆς Γραφῆς μᾶς βοηθεῖ πάρα πολύ νά τήν πιστεύσουμε. Νά ζητᾶμε ὄχι νά φύγουν οἱ θλίψεις, ἀλλᾶ νά γίνει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας. Μέ δοξολογία καί εὐχαριστία συμμετέχουμε στά παθήματα τοῦ Χριστοῦ φέροντας γενναίως τίς θλίψεις. Νά ἐλπίζουμε στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί νά συμμετέχουμε στά μυστήρια, γιά νά παίρνομε θάρρος. Νά ἀναπτύξουμε τήν προσευχή καί νά κάνουμε ὑπομονή. Νά γνωρίζουμε πολύ καλᾶ πώς ἡ ἀρετή συμβαδίζει μέ τή θλίψη. Ἐάν ἀντιμετωπίσουμε ἔτσι τίς θλίψεις τῆς ζωῆς μας, τότε θά εἶναι γιά μᾶς αὐτές ὄχι κατάρα, ἀλλᾶ εὐλογία.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

6 Φεβρουαρίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΤΩΝ ΤΑΛΑΝΤΩΝ)
Βουκόλου Ἐπισκ. Σμύρνης († Α΄ αἰ.), Φωτίου Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ μεγάλου καί ἰσαποστόλου († 891).
Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ζ΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε΄ 14-30.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Φεβρουαρίου, ΙΖ΄ Ματθαίου (Χανααίας).
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ζ΄ 16 – Ζ΄ 1 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιε΄ 21-28.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

➔ Βασιλείου Μ. Βέλλα, καθηγ. Πανεπιστημίου (†), **ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΡΗΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ**, πρὸς κηρῶν ἐν τῷ θ. κηρύγματι (μεθ' ἑρμηνευτικῶν ὑποσημειώσεων), τρίτη ἔκδοσις, σχῆμα 17Χ24 ἑκατ., σσ. 280.

Μέ τῆ συμπλήρωσις 60 χρόνων ἀπὸ τὴν ἵδρυσή της (1936) ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τίμησε τὸν κύριο διοργανωτὴ της, τὸν ἀείμνηστο Καθηγητὴ Βασ. Βέλλα, ἐκδίδοντας μὲ νέα στοιχειοθεσία τὸ «Ἀπάνθισμα ρητῶν», ἕνα κατεξοχὴν χρήσιμο βοήθημα ὄχι μόνον γιὰ τοὺς κήρυκες τοῦ θείου λόγου, ἀλλὰ καί κάθε χριστιανοῦ πού ἀναπαύεται καί οἰκοδομεῖται ἐντρυφώντας στή σοφία τοῦ Θεοῦ.

➔ Τοῦ ἰδίου, **ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΨΑΛΜΟΙ, εἰσαγωγή - κείμενον - ἑρμηνεία**, τρίτη ἔκδοσις, σχῆμα 14Χ21 ἑκατ., σσ. 416.

Τὸ ἀπὸ μακροῦ ἐξαντλημένο ἐμβριθές καί γλαφυρὸ τοῦτο ἔργο τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ καί ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τυπώθηκε σὲ Γ΄ ἔκδοσις, μὲ νέα στοιχειοθεσία. Ἀπαλλαγμένο «φόρτου καί περιπτῶν στοιχείων», ὅπως σημειῶνε ὁ ἴδιος, στὸ ἔργο του ἐρμηνεύονται στίχο πρὸς στίχο περισσότεροι ἀπὸ 40 Ψαλμοὶ τοῦ Προφητάνακτος Δαβίδ. Ἡ ἀνάγνωσή του οἰκοδομεῖ καί παρηγορεῖ τοὺς ἀγωνιζόμενους χριστιανούς, μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει χρήσιμο βοήθημα τῶν κηρῶν τοῦ θείου λόγου καί τῶν φοιτητῶν καί σπουδαστῶν τῶν θεολογικῶν καί ἱερατικῶν σχολῶν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιτσιαστικῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκλησις τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ἔργο τὸν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>